

Hvad vil man gøre ved de kommuner? Et eksempel kunne være Slagelse. Det er ikke nødvendigvis for at trække dét frem. Der er mange. Jeg kunne nævne et hav af eksempler, men f.eks. i Slagelse budgetterer man i 1996 med, at der skal stå 238 på venteliste – 238 i en kommune som Slagelse!

Fremskridtspartiet mener, at man godt kunne ombygge eksisterende bygninger, herunder f.eks. hoteller og erhvervslokaler, som jeg nævnte før. Fremskridtspartiet har den opfattelse, at det er vigtigt, at de, der har brug for hjælp, får den nødvendige hjælp, men Socialdemokratiets ordførers og socialministerens manglende svar her viser, at det er udtryk for regeringens manglende vilje og styrke til at gøre noget som helst på det her område. Det er beklageligt, men det er et faktum.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 82: Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om social bistand. (Forlængelse af tilskud til forældre med privat børnepasning).

Af socialministeren (Karen Jespersen). (Fremsat 22/11 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jan Petersen (S):

Det er jo et overskueligt lovforslag: ændring af en dato og et årstal.

Vi kan i Socialdemokratiet støtte en forlængelse af den eksisterende ordning med kommunalt tilskud til privat børnepasning med 2 år.

Jeg kunne så stoppe her, og det vil jeg næsten også gøre, men jeg kan ikke undlade at sige, at det af bemærkningerne jo fremgår, at forslaget har en begrænset anvendelse, og at det er ikke nogen sællert, men lad det fortsætte et par år mere, og lad os se, om det allerede har fundet et niveau, som er passende.

Erik Larsen (V):

Venstre er tilfreds med og glad for, at ministeren har fremsat dette lovforslag om forlængelse af ordningen – som nu har kørt i 2 år – med, at kommuner kan give op til 20.000 kr. til hjælp til privat børnepasning.

Vi har også læst i bemærkningerne, at det jo ikke er en ordning, som er særlig udbredt, men at der dog alligevel er 40 kommuner, som har benyttet sig af den. Vi betragter det som et led i den vifte af alternative tilbud, som forældre kan få, og som gør, at det hele måske kommer til at gå lidt lettere ude i kommunerne i en situation, hvor der jo er ventelister på området.

Karen Højte Jensen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte det foreliggende lovforslag. Vi er tilfredse med, at den ordning nu fortsætter, så der er mulighed for at give forældre tilskud til privat børnepasning.

Man kan næppe hævde, at ordningen bruges i stort omfang, men derimod i begrænset omfang, og det får mig til at spørge ministeren: Hvad har kommunerne egentlig gjort for at oplyse forældrene om mulighederne? For det er jo ret vigtigt, hvis en ordning skal fungere. Det kan godt være, at nogle her i salen ikke synes om substansen i det, men jeg vil gerne sige – også for mit partis vedkommende – at det dog trods alt er vigtigt, at man oplyser grundigt om de muligheder, der måtte være.

Villy Søvnald (SF):

Det her er jo en sjov lille sag. Vi var i sin tid imod denne ordning – i øvrigt sammen med Venstre og De Konservative, som stemte imod, da loven blev vedtaget.

Med hensyn til fru Karen Højte Jensens spørgsmål tænker jeg på, om grunden til, at nogle kommuner ikke har villet gå med, er, at de har fået besked fra førerbunkeren om, at det her er syndigt i et eller andet omfang. Men jeg ved ikke, om De Konservative og Venstre har så stor

en autoritet. Men det er i hvert fald interessant, at Venstre og De Konservative, da forslaget blev vedtaget, stemte imod sammen med SF. Jeg tror ikke, at vi delte begrundelsen for at stemme imod. SF stemte imod, fordi vi arbejder for, at de offentlige midler skal bruges til det, man kunne kalde regulær udbygning af daginstitutionsområdet, og ikke til at købe aflad for, at pladsgarantien reelt er udskudt på ubestemt tid.

Læser man lovforslagets bemærkninger, fremgår det også, at forlængelsen er en følge af pladsgarantien, der forsvandt. Grunden til, at man i sin tid lavede en ordning, der sluttede med udgangen af 1995, var jo, at på det tidspunkt skulle pladsgarantien være en realitet. Nu er der 1 måned tilbage, og regeringen har erkendt, at pladsgarantien ikke bliver til noget, og i naturlig forlængelse af dét forlænger man så også ordningen her.

Jeg skal ikke sige så meget om selve ordningen. Jeg er enig med Socialdemokratiets ordfører i, at ordningen har et begrænset virke. Vi taler om et sted mellem 100 og 200 mennesker, der benytter sig af ordningen – afhængigt af, om det er 1994 eller 1995, vi ser på.

Jeg synes egentlig også, det siger noget om, hvordan ideologi har grebet nogle, så de fjerner sig langt, langt, langt fra den virkelighed, der er børnefamiliernes dagligdag, som er, at de ønsker en reel og regulær pasning. Og man kan ikke købe sig aflad på pladsgarantien ved underlige ordninger født af ideologiske mønstre i forskellige politiske partier.

Dorit Myltoft (RV):

Jeg skal blot meddele, at Det Radikale Venstre støtter det foreliggende lovforslag.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet kan også støtte forslaget om, at man forlænger denne ordning og på den måde mere eller mindre i hvert fald bidrager til at løse et akut ventelisteproblem.

Men jeg vil så også godt sige, at det ikke er en løsning, som holder i længden; det gør den bestemt ikke. Der skal helt andre boller på suppen, hvis man vil de her problemer til livs, og hvis man vil have nogle ordnede forhold, når vi taler om børnepasning. Alene det faktum, at i mange familier er forældrene faktisk dem, børnene ser mindst til, gør jo, at man burde stoppe op og overveje, om ikke vi skulle prøve at finde nogle andre løsningsmodeller. Det har Fremskridtspartiet tidligere agiteret for.

Det er ikke tiden i dag at tage den store børnepolitiske debat, så det vil jeg vente med til en anden dag og blot her tilkendegive, at Fremskridtspartiet støtter lovforslaget.

Bruno Jerup (EL):

Nu kan jeg forstå, at den store forbrødring mellem regeringen og Fremskridtspartiet er kommet. Jeg vil undlade at holde en længere tale om det fælles menneskesyn, for det er der ikke nogen grund til.

Det her forslag sigter på at give økonomisk støtte til forældre på venteliste, som ikke har fået plads på grund af kommunernes manglende institutionspladser. Det er måske ikke i udgangspunktet så meget ud fra ideologiske overvejelser, som det f.eks. er tilfældet med de satspuljer, som man har lavet, og som det ligner lidt, men fordi en række forældre konkret kommer i klemme, fordi der ikke er institutionspladser til dem, når deres orlov ophører f.eks.

Det er der en del kommuner der spekulerer i, og det vil sige, at det jo er op til kommunerne at fastlægge kriterier for, hvornår de kan tilbyde en institutionsplads, og det betyder jo, at kommunerne kan skønne, at de ikke har noget pasningsbehov i det år, og give forældrene et tilskud til en privat pasning.

Forældre, som etablerer en privat pasning af nød, kan ryge nederst på ventelisten i det år, hvor tilskuddet gives, og tilskuddet kommer derfor til at modvirke opfyldelsen af forældrenes behov for offentlig pasning i det år, hvor tilskuddet kan ydes. Endvidere pynter det jo lidt på kommunens image, at den kan sige, at den har afhjulpet pasningsbehovet ved at give forældrene penge til privat pasning.

Derudover er det sådan, at det her system med tilskuddene etablerer et sort pasningsmarked, hvor det eneste offentlige tilsyn, der etableres, er det skattemæssige. Kommunen skal nemlig alene godkende pasningen, således at det udbetalte tilskud bliver beskattet, og så er det lige meget, hvad man tilbyder børnene, og hvilken sikkerhed man har for, at pengene bliver beskattet.

Så hvis vi ser både på de spekulationer, som kommunerne kan lave, på de nødforanstaltninger, som man tvinger forældrene ud i, og på det sorte pasningsmarked, som blev etableret, kan vi ikke sige, at det her lovforslag i sin oprindelige form og i sin forlængelse er noget, som ligefrem fylder Enhedslisten med den store glæde. Så det er ikke noget, vi kan give vores støtte.

Vi mener, det er en forkert vej at gå og et aflad, som regeringen forsøger at betale for, at den ikke vil løse det problem, som vi har haft oppe i Folketinget ved flere lejligheder, nemlig sikringen af en pasningsgaranti for forældrene.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

En provokation er jo svær at sidde overhørig, specielt når den kommer fra hr. Bruno Jerup, der antydede, at jeg i min tale skulle have givet udtryk for et menneskesyn, som Enhedslisten ikke deler.

Det er da helt fint, hvis Enhedslisten ikke gør det – i betragtning af, at Fremskridtspartiets menneskesyn, som jeg gav udtryk for, går på, at vi gerne så, at vi havde et samfund, hvor forældrene havde større mulighed for at være sammen med deres børn, hvor vi havde et samfund, hvor det ikke er som i dag, hvor vi ser, at i mange familier er det faktisk forældrene, børnene ser mindst til af alle de personer, de møder i deres dagligdag. Det synes vi er synd for børnene, og det synes vi er synd for forældrene.

Vi kunne godt tænke os at have et samfund, hvor børnene kunne være mere sammen med deres forældre. Vi kunne godt tænke os et samfund, hvor vi fik nogle skattelettelser, vel at mærke ved, at vi hæver den skattefrie bundgrænse, således at det er de lavestlønnede, der først får gavn af det, således at begge forældre ikke længere er tvunget til at være på arbejdsmarkedet, for det er de jo reelt i dag. Med det skattesystem og det skattetryk, vi har, er begge forældre tvunget til at være på arbejdsmarkedet for at få økonomien til at hænge sammen, og dermed er forældrene tvunget til at lade deres børn blive passet et eller andet sted – offentligt eller privat.

Vi kunne godt tænke os, at der kom nogle markante skattelettelser, så forældrene kunne vælge – det er ikke noget, de skal gøre – om enten faderen eller moderen havde lyst til at gå hjemme hos børnene, specielt i de første leveår. Det er udtryk for Fremskridtspartiets menneskesyn: Vi så gerne, at børnene havde mere tid sammen med forældrene. Og hvis Enhedslisten er uenig i dét og synes, det er et forkert menneskesyn, siger det mere om Enhedslisten end om Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Hr. Tom Behnke hører måske ikke så godt efter, men det er jo hans eget valg. Det, jeg sagde, var, at jeg ville undlade at udtale mig om det fælles menneskesyn, der var mellem regeringen og Fremskridtspartiet. Og det har hr. Tom Behnke så benyttet som anledning til endnu en gang at lancere Fremskridtspartiets måde at få privatiseret hele det her spørgsmål på fra talerstolen. Det er hr. Tom Behnkes egen sag. Men det er en helt anden diskussion, og den diskussion har hr. Tom Behnke og undertegnede jo taget adskillige gange – også her – så den vil jeg undlade at gå ind i for ikke at trætte tilhørerne.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne takke for den tilslutning, der har været til forslaget, og sige til hr. Bruno Jerup, at denne ordning ligesom den private dagpleje er underlagt almindeligt tilsyn.

Og jeg kan sige til fru Karen Højte Jensen, der spurgte om, hvordan forældrene bliver informeret om denne ordning, at det er op til de kommuner, der har valgt at bruge ordningen. Det er også dem, der må sørge for at give den information, de selv finder nødvendig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden**Tredje næstformand (Margrete Auken):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

I overensstemmelse med en henstilling, som jeg har modtaget fra Europaudvalget, hvortil er henvist forslag til folketingsbeslutning om dansk nej til Europol og Schengenaftalen (af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL)) (beslutningsforslag nr. B 17), skal jeg foreslå, at det nævnte forslag i stedet henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte dette forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretaget ændringer i følgende udvalg:

Europaudvalget (23/11 95):

Udtræder: Addi Andersen (CD)

Nyt medl.: Hans Erik Hillerup-Jensen (CD)

Sundhedsudvalget (23/11 95):

Udtræder: Addi Andersen (CD)

Nyt medl.: Hans Erik Hillerup-Jensen (CD)

Udtræder: Martin Glerup (S)

Nyt medl.: Holger Graversen (S)

Udtræder: Holger Graversen (S)

Ny stedf.: Martin Glerup (S)

Uddannelsesudvalget (23/11 95):

Udtræder: Addi Andersen (CD)

Nyt medl.: Hans Erik Hillerup-Jensen (CD)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag d. 29. november 1995, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.15
